

lajdonban lévő lakásokat berendezésükkel együtt, a német parancsnokságok csakis a helyi magyar rendőri és csendőri egységeken keresztül eléghették ki, és az így átvett javakat „a csapatok kivonulásakor nyugta ellenében visszaszolgáltatni” voltak kötelesek.⁹

Am a megszállás első két hónapjában, amikor a magyar hatóságok nem voltak hajlandók tárgyalni a zsidó közösség vezetőivel, és tulajdonképpen a németek gyakorolták a fő hatalmat, elsősorban a német hatóságok, köztük az SS és a Wehrmacht bombázták a zsidókat a legkülönbözőbb javakra és szolgáltatásokra vonatkozó követelésekkel (lásd a 14. fejezetet). Magyar részről „hivatalos” követelésekkel szinte kizárólag a Magyar Királyi Államrendőrség Hain Péter és Koltay László vezette hivatalai álltak elő.¹⁰

A németek abszolút kényurakként viselkedtek – azok is voltak. Amire szükségük volt, azt egyszerűen elkobozták a zárgondnokság alá helyezett zsidó intézményektől és hivataloktól. Miután kiválasztották székhelyüket, a különböző német hatóságok, elsősorban az SS, rendszerint megparancsolták a zsidó tanácsoknak, hogy lássák el őket a szükséges bútorokkal és hivatali berendezésekkel. A zsidóknak gyakran meghagyták, hogy bútorozott lakásokat adjanak át az SS és a Wehrmacht főtisztjeinek, s lássák el őket festményekkel, szőnyegekkel és hangszerekkel. Amikor a zsidó tanácsok már nem voltak képesek megvásárolni a hatóságok által igényelt javakat, a németek egyszerűen birtokba vették a magyar hatóság által már korábban bezáratott megfelelő zsidó boltokat.

Különösen a budapesti zsidókat sújtották a német és magyar hatóságok arcátlan követelései. Pénzbeli és anyagi áldozatokon kívül nagyrészt nekik kellett megtéríteniük a fővárost ért szövetségi légitámadások okozta károkat. Minden nagyobb légitámadás után arra kötelezték őket, hogy nagyszámú lakást ürítsenek ki a légitámadások keresztény áldozatai számára. Végül külön csillagos épületekben helyezték el őket. Bármennyire elgyötörtek voltak, mégis továbbra is vállalták a rájuk kényszerített áldozatokat, abban a reményben, hogy a szövetségesek győzelme elég gyorsan bekövetkezik, és így elkerülhetik vidéki hittestvéreik sorsát.

A Sztójay-kormány „törvényhozó” intézkedései

A magyarországi zsidók elszegényedésében a Sztójay-féle quisling-kormány nácik által inspirált „törvényhozói” programja is közrejátszott. Ebből a célból kormányrendeletek egész özönét bocsátották ki. Elbocsátották a viszonylag kisszámú zsidó köztisztviselőt, kizárták a különféle bizottságok zsidó tagjait;¹¹ a zsidó ügyvédek arra kényszerítették, hogy adják fel praxisukat; a zsidó újságírókat és művészeket kizárták szakmai